

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
124/18. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2018. augusztus 7.

A főtanácsnok indítványa a C-327/18. PPU. sz. ügyben
Minister for Justice and Equality kontra RO

Szpunar főtanácsnok szerint az Egyesült Királyság által kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtását nem kellene érintenie az Egyesült Királyság azon döntésének, hogy kilép az Európai Unióból

Az uniós jog mindaddig alkalmazandó, amíg az Egyesült Királyság tagállam

Az Egyesült Királyság 2016-ban két európai elfogatóparancsot bocsátott ki RO vonatkozásában (az elsőt 2016 januárjában, a másodikat pedig 2016 májusában) abból a célból, hogy emberölés, szándékos gyújtogatás és szexuális erőszak bűncselekmények miatt büntetőeljárásokat folytassanak le. Ezen európai elfogatóparancsok alapján RO-t Írországban letartóztatták, 2016. február 3. óta pedig fogva tartják. RO kifogásokat emelt az Egyesült Királyság részére történő átadása ellen, többek között olyan problémák alapján, amelyek az Egyesült Királyságnak az Európai Unióból történő kilépésével függenek össze.

A High Court (felsőbbíróság, Írország) az RO által felhozott valamennyi kifogást illetően RO-val szemben foglalt állást, kivéve a Brexit következményeivel összefüggő problémákra alapítottakat. E bíróság ezért azt kérdezi a Bíróságtól, hogy tekintettel arra, hogy az Egyesült Királyság 2017. március 29-én bejelentette az Európai Unióból történő kilépésre irányuló szándékát, továbbá az azzal kapcsolatban fennálló bizonytalanságra, hogy az Egyesült Királyság kilépését követően milyen intézkedésekre kerül sor, e bíróság köteles-e olyan személynek az Egyesült Királyság részére történő átadását megtagadni, akit egyébként – európai elfogatóparancs alapján – át kellene adnia.

A mai napon ismertetett indítványában Maciej Szpunar főtanácsnok azt javasolja, hogy a Bíróság állapítsa meg, hogy az európai elfogatóparancs rendszerét továbbra is alkalmazni kell mindaddig, amíg az Egyesült Királyság tagállam. Hozzáteszi, hogy a High Court által közölt információk alapján úgy tűnik, hogy nincs ok a szóban forgó európai elfogatóparancs végrehajtásának megtagadására.

A főtanácsnok először is megerősíti, hogy a kölcsönös elismerés elve – amely a tagállamok közötti kölcsönös bizalmon alapul – azt jelenti, hogy az európai elfogatóparancs végrehajtása minősül a főszabálynak, a végrehajtás megtagadása pedig olyan kivételt képez, amelyet szigorúan kell értelmezni. A főtanácsnok megjegyzi, hogy az európai elfogatóparancs végrehajtásának kötelező vagy mérlegelhető megtagadási okai közül a jelen ügyben egyik sem áll fenn. Konkrétan, az ír bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a Brexit következményein kívül RO-nak az Egyesült Királyság részére történő átadásával összefüggésben nem áll fenn a lehetséges embertelen vagy megalázó bánásmód elkülönült problémája.

Ezt követően azt vizsgálja a főtanácsnok, hogy az Egyesült Királyság Európai Unióból történő kilépésére irányuló szándékának bejelentése gyakorol-e bármilyen hatást az európai elfogatóparancs végrehajtásával összefüggésben lefolytatandó jogi értékelésre. A főtanácsnok elutasítja RO azon érvét, amely szerint az Egyesült Királyság kilépésének bejelentése olyan rendkívüli körülménynek minősül, amely megköveteli az európai elfogatóparancs végrehajtásának megtagadását. Véleménye szerint **mindaddig, amíg valamely állam továbbra is az Európai**

Unió tagja, alkalmazni kell az uniós jogot, ideértve az európai elfogatóparancsról szóló kerethatározatot¹ és az átadási kötelezettséget is.

A főtanácsnok szerint ezenkívül nincsenek kézzelfogható jelei annak, hogy a kilépés bejelentését megelőző, az azt kiváltó vagy az azt követően fennálló politikai körülmények olyanok lennének, amelyek mellett nem tartják tiszteletben a kerethatározat lényegi tartalmát, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájában biztosított alapvető jogokat. A főtanácsnok egyetért azzal az érveléssel, amely szerint **az Egyesült Királyság az Európai Unióból történő kilépés mellett, nem pedig a jogállamiság elvének vagy az alapvető jogok védelmének elvetése mellett döntött.** Következésképpen a főtanácsnok szerint **nem lehet alappal megkérdőjelezni azt, hogy az Egyesült Királyság továbbra is elkötelezett az alapvető jogok mellett.** Ráadásul az Egyesült Királyságra ezt követően is vonatkoznak azok a belső jogi és nemzetközi jogi szabályok, amelyek az átadással összefüggésben kötelezettségeket támasztanak az Egyesült Királysággal szemben.

A fentiek alapján **a főtanácsnok azt javasolja, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóságok az európai elfogatóparancs végrehajtásakor feltételezdhessék, hogy a kibocsátó tagállam tiszteletben fogja tartani a kerethatározat lényegi tartalmát, ideértve az átadás utáni azon helyzeteket is, amelyek azt követően merülnek fel, hogy a kibocsátó tagállam kilépett az Európai Unióból.** E vélelem teljesül, ha az egyéb nemzetközi jogforrások továbbra is alkalmazandók arra a tagállamra, amely kilépett az Európai Unióból. **Valamely tagállam igazságügyi hatóságai csak az ennek ellenkezőjére utaló kézzelfogható bizonyíték esetén dönthetnek úgy, hogy nem hajtják végre az elfogatóparancsot.**

A főtanácsnok végül úgy véli, hogy nem akadályozza meg RO-nak az Egyesült Királyság részére történő átadását az, hogy a Bíróságnak 2019. március 29. után már nem lesz joghatósága. A főtanácsnok megjegyzi különösen azt, hogy a kerethatározatot 2002-ben fogadták el, a Bíróság azonban csak 2014. december 1-jén, vagyis öt évvel a Lisszaboni Szerződés 2009. évi hatálybalépését követően szerzett teljes körű joghatóságot a kerethatározat értelmezését illetően. Következésképpen ezen időpontot megelőzően nem volt lehetőség sem arra, hogy a jelenlegihez hasonló ügy eljusson a Bíróságra, sem pedig arra, hogy az Egyesült Királyság bíróságai ezen időpontot megelőzően ilyen előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjesszenek a Bíróság elé, annak ellenére, hogy az Európai Unió határozottan elkötelezte magát a jogállamiság mellett, ideértve az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést is.

EMLÉKEZTETŐ: A főtanácsnok indítványa nem köti a Bíróságot. A főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva a rábízott ügy jogi megoldására vonatkozó javaslatot terjesszen a Bíróság elé. A Bíróság bírái most kezdik meg a tanácskozást a jelen ügyben. Az ítéletet későbbi időpontban hozzák meg.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az indítvány [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

A főtanácsnoki indítvány ismertetésekor készített képfelvételek elérhetők:

„[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

¹ Az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat (HL 2002. L 190., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 34. o.).